

Vergaderjaar 1986–1987

19712

Bestendiging voor 1987 van de tijdelijke verhoging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting

Nr. 5

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 10 oktober 1986

De leden van de C.D.A.-fractie hebben met gemengde gevoelens kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel tot bestendiging voor 1987 van de tijdelijke verhoging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting.

Wij willen opmerken dat naar onze mening vooral gelet op de budgettaire situatie voor 1987 een bestendiging onontkoombaar was. Dit neemt niet weg dat wij de wenselijkheid van een verlaging van de druk van de loon- en de inkomstenbelasting onderschrijven.

Wij hebben kennis genomen van het feit dat de leden van de S.G.P.-fractie het met ons eens zijn dat de huidige financiële situatie weinig keuzes biedt. Anders dan de leden van de C.D.A.-fractie menen, heeft bij het bestendigen van de tijdelijke maatregelen telkenjare het budgettaire aspect voorop gestaan. Bij het voorstellen van de maatregel in 1983 heeft de tijdelijke verhoging naast de budgettaire functie tevens tot doel gehad het koopkrachtbeeld, dat voor dat jaar als onbevredigend werd ervaren, bij te stellen.

Voor het jaar 1984 werd een bijstelling van het koopkrachtbeeld bereikt door een structurele tariefaanpassing bestaande uit een verhoging van het 40% t/m 70%-tarief met 1 punt, verhoging van de 17%-schijf met 1 punt en inkorting van de 17%-schijf met f 50. Daarnaast maakte, zoals in de desbetreffende memorie van toelichting is beschreven (zittingsjaar 1983–1984, 18 135 nr. 3, blz. 9), de sociaal-economische en de budgettaire situatie het noodzakelijk de tijdelijke tariefmaatregel te continueren. Dergelijke overwegingen hebben ook voor de jaren 1985, 1986 en dan nu 1987 gegolden.

Wij hebben kennis genomen van de opvatting van de leden van de C.D.A.-fractie als zou het totaal pakket ten aanzien van de oplossing van de budgettaire problematiek in 1987 bestaande onder andere uit het onderhavige wetsvoorstel, de afschaffing van de voorraadaf trek en verlaging van de vermogensaf trek en verhoging van de BTW niet evenwichtig uitwerken over de verschillende sectoren van de Nederlandse samenleving. Bij de besluitvorming over de maatregelen voor het jaar 1987 is er gegeven de beschikbare instrumenten juist naar gestreefd een per saldo evenwichtige spreiding over de sectoren van de samenleving te bewerkstelligen. Een specifieke band tussen de bestendiging van de tijdelijke tariefverhoging van de loon- en de inkomstenbelasting en een achtergebleven groei en koopkrachtverbetering in het midden- en

kleinbedrijf achten wij niet aanwezig. Ten overvloede willen wij opmerken dat, aangezien de tijdelijke verhoging van de inkomsten- en de loonbelasting een generieke werking heeft, wij deze maatregel te prefereren achten boven andersoortige dekkingsmaatregelen.

Naar aanleiding van de vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie waarom de tariefverhoging niet permanent in de tariefstructuur is opgenomen willen wij, evenals wij dit in voorgaande jaren hebben gedaan, antwoorden dat het handhaven van het tijdelijke karakter noopt tot een jaarlijkse herbezinning van de regering op deze tariefverhoging. Anders dan de leden van de P.v.d.A.-fractie, menen wij dat de verlenging van het tijdelijke tarief op zichzelf niet leidt tot relevante koopkrachteffecten. Ten opzichte van de koopkracht in 1986 verandert er feitelijk immers niets. Bij het achterwege laten van de tijdelijke verhoging zouden feitelijk, de leden van de P.v.d.A.-fractie informeren daarnaar, de volgende koopkrachtmutaties optreden:

minimumloon	0,0%
modaal	0,2%
2 × modaal	0,9%
4 × modaal	2,1%

Naar aanleiding van de vraag van de leden van de P.v.d.A. op welke wijze het niet doorgaan van de inflatiecorrectie 1987 verwerkt zou kunnen worden in de tarieven merken wij op dat daartoe een wettelijke maatregel nodig is waarbij de inflatiecorrectie voor 1987 buiten werking wordt gesteld, en waarbij de structurele aanpassing van het tarief die de leden kennelijk voor ogen staat wordt geregeld. Bovendien dient in dat geval artikel 3 van het onderhavige voorstel te vervallen.

De vraag van deze leden of de daling van het prijspeil in 1987 in 1988 tot een negatieve inflatiecorrectie moet leiden, geeft ons aanleiding tot de volgende opmerkingen. Voor de inflatiecorrectie per 1 januari 1988 gaat het, afgezien van een zuivering van de indexcijfers zoals die is voorgescreven in het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 1964, om het gemiddelde prijspeil in de periode medio 1986 tot medio 1987 ten opzichte van het gemiddelde prijspeil in de periode medio 1985 tot medio 1986. Dit houdt in dat wij nog geen stellige uitspraken kunnen doen over de correctiefactor zoals die eind 1987 zal worden vastgesteld. Daarnaast willen wij erop wijzen dat het wettelijk mechanisme mede een negatieve inflatiecorrectie omvat welk feit tijdens de invoering van de inflatiecorrectie nadrukkelijk onder ogen is gezien.

De leden van de S.G.P.-fractie informeren of bij de afweging die ten grondslag ligt aan het onderhavige wetsvoorstel mede de mogelijkheid tot uitruil met de inflatiecorrectie aan de orde is geweest. Deze vraag beantwoorden wij ontkennend. Met het continueren van de tijdelijke verhoging van de loon- en de inkomstenbelasting is overigens een bedrag gemoeid van 725 miljoen. Met de inflatiecorrectie is een bedrag van 580 miljoen gemoeid. Uitrui tussen de twee maatregelen zou derhalve leiden tot een toename van het financieringstekort met additioneel 145 miljoen. De feitelijke gevolgen van het niet-continueren van de tijdelijke verhoging en de belastingverhoging door het achterwege laten van de inflatiecorrectie zijn in de volgende tabel weergegeven.

Minimumloon	- 0,2%
Boven-minimum	- 0,2%
Modaal -	0,1%
2 × modaal	0,2%
4 × modaal	1,3%

Wij stemmen uiteraard in met de opvatting van de leden van de S.G.P.-fractie dat het principe van onverkorte toepassing van de inflatiecorrectie de voorkeur verdient.

De stelling van deze leden dat een negatieve inflatiecorrectie billijk zou zijn als tezelfdertijd ook de nodige flexibiliteit van de lonen naar beneden zou worden toegepast, wordt echter niet door ons onderschreven. Toepassing van inflatiecorrectie bewerkt een zodanige correctie in de tariefschijven dat de progressie in het tarief geen gevolgen heeft bij louter nominale inkomensmutaties, maar alleen bij reële mutaties. Hoe groot de reële mutatie is speelt daarbij geen rol.

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning